

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

(Με μεγάλη μας χαρά δημοσιεύομε τὸ παρακάτω ἄρθρο πὸ μᾶς ἔστειλε γιὰ τὸν «Ἀγώνα» ἡ πριγκίπισσα Ἀλεξάνδρα Καντακουζηνού, Πρόεδρος τοῦ Ρουμανικοῦ τμήματος τῆς Μικρᾶς Ἀντιάνε τῶν γυναικῶν καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου τῶν γυναικῶν):

Ὁ μέγας πόλεμος πὸν ἔκρινε τοὺς Ἐθνικοὺς πόθους ἐξασφάλισε σύγχρονα τὴν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων καθιερώνοντας τελειωτικὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἀτόμου, τῆς φυλῆς του, τῆς γλώσσας του, τῆς θρησκείας του καὶ τῶν ἐθνικῶν του παραδόσεων.

Θὰ μπορούσε λοιπὸν κανεὶς νὰ ἐλπίζει ὅτι οἱ Συνθήκες πὸν ἐξασφάλισαν μὲ μιὰ εὐγενική συνείδηση ἀνθρώπινης ἀλληλεγγύης τὴν προστασία τῶν μειονοτήτων, ἐξασφάλισαν σύγχρονα καὶ τὴν κοινωνικὴ ἡσυχία πὸν εἶχαν τόσο ἀνάγκη τὰ νεὰ Κράτη ὅσα συνετέθησαν μετὰ τὸν μέγαν πόλεμον. Δυστυχῶς δὲν ἔγινε ἔτσι. Τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων φθάνει κάθε μέρα σὲ ὀξύτητα καὶ ἀπειλεῖ μὲ τὶς δυσαρέσκεις καὶ τὰ μίση πὸν δημιουργεῖ νὰ γίνῃ αἰτία νέων πολέμων. Τὸ πρόβλημα τῶν μειονοτήτων μένει ἀκέραιο καὶ παρουσιάζει εὐκόλο πεδίο γιὰ τὴ σοφὴ ἐκμετάλλευση ὅπου συνήθως ψαρεύουν στὰ θολὰ νερά. Ἐξ ἄλλου διατηρεῖ μιὰ ἐπικίνδυνη διανοητικὴ πὸν δημιουργεῖ μιὰν ἀτμόσφαιρα ἐντελῶς ἀνυπόφορη γιὰ ὅλη τὴν Εὐρώπη.

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη οἱ γυναῖκες, οἱ μητέρες πὸν δίνουν τὴ ζωὴ καὶ ἔχουν συνεπῶς καθήκον νὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὸν ἐκούσιο θάνατο, πὸν εἶναι ὁ πόλεμος, νὰ ἐργασθοῦν γιὰ ν' ἀπαλλάξουν τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τῆς ἀδιαλλαξίας πὸν δημιουργεῖ ὅλες τὶς προστριβές.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν πρέπει νὰ καθορίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Συνθηκῶν τὰ δικαιώματα ἀλλὰ καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μειονοτήτων. Τὰ Κράτη δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν δύο εἰδῶν πολίτας: Ἐκείνους πὸν διέπονται ἀπὸ τοὺς νόμους πὸν ἐτέθησαν γιὰ τὴν προστασία τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων ἐνὸς Κράτους καὶ ἐκείνους πὸν τοὺς βαρύνουν ἐξαιρετικοὶ νόμοι καὶ πὸν ὀνομάζονται Μειονότητες. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθεῖ μὲ τὴ σημερινὴ διανοητικὴ καὶ τὴν νεώτερη ἐξέλιξη, ἓνα Εὐρωπαϊκὸ Κράτος πὸν νὰ περιλαμβάνει δύο εἰδῶν νομολογίας. Ἄλλως τε θὰ ἦτο πολὺ εὐκόλο νὰ τὸ παρατηρήσει κανεὶς καὶ νὰ τὸ ἐξετάσει.

Ἄλλ' ἂν τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ καθιερώσῃ τὴν ἴδια προστασία σ' ὅλους τοὺς ὑπηκόους του, οἱ πολῖτες, ἐξ ἄλλου ἔχουν ἴσες ὑποχρεώσεις καὶ δὲν πρέπει νὰ βυσοδομοῦν συκοφαντίες γιὰ τὴν δημιουργεῖται ἔτσι στὸ ἔξωτερικὸ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐχθρική, βλαβερὴ στὴ νέα πατρίδα τους.

Μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθεῖ πολῖτες πὸν συνεχῶς θὰ ἔκαναν διαμαρτυρίες στὸ ἔξωτερικὸ ἐναντίον τοῦ τόπου τους; Καναδοὺς, Αὐστραλοὺς, πὸν θὰ παραπονοῦντο κατὰ τῆς Ἀγγλίας, Ἀλσατοὺς κατὰ τῆς Γαλλίας;

Τὶ φριχτὸ παράδειγμα πολιτικῆς ἀγωγῆς! Μόνον ἡ γυναῖκα, πὸν ἔχει συνείδηση τῶν καθηκόντων τῆς ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκογενείας, πὸν εἶναι ὁ φρουρὸς τοῦ σπιτιοῦ καὶ πὸν ἐμπιέει ἀδιάκοπα τὴν ἀδελφοσύνη καὶ τὴν εἰρήνη, μόνον αὐτὴ μπορεῖ μὲ ἀμεροληψία καὶ εὐθύτητα νὰ κατευνάσει τὸν ἐρεθισμό καὶ τῶν δύο μερῶν καὶ νὰ ἐξετάσει μὲ γαλήνη τὶς διαφορὲς πὸν ἅμα ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ

πάθη θά βροῦν ἀμέσως τὶς ἐπιτυχέστερες λύσεις. Ἄν θέλομε τὸν πόλεμο, ἄς σταθοῦμε ἀντιμέτωποι ὁ ἕνας λαὸς πρὸς τὸν ἄλλο κλεισμένοι μὲ πείσμα στοὺς φόβους μας, σὲ τὶς μνησικακίαις μας καὶ ἄς βλέπομε νὰ ὑψώνονται μπροστά μας οἱ μάρτυρες τῆς μελλούσης ἐγκληματικῆς τρέλλας μας.

Ἄν ἀντίθετα θέλομε τὴν εἰρήνην εἰλικρινὰ μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν μας πεποιθήσεων, μὲ τὸ ἐνστικτο τῆς μητρότητος, τὸ θεῖο αὐτὸ δῶρο, τότε ξεχνιῶνται ὅλα, συγχωροῦνται ὅλα. Φθάνοντας στὸ ἀληθινὸ ὕψος τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς καλωσύνης θά βροῦμε τὴν δύναμιν νὰ δόσομε τὰ χέρια ἔξω ἀπὸ τὶς κακόβουλες στατιστικὰς καὶ τὴν πολυσχιδῆ διπλωματία, καὶ τίμια θά κάνομε δυνατὴ τὴν ψυχικὴ συνεννόησιν ὅσων ζοῦν στὴν ἐστία τῆς ἴδιας πατρίδας γιὰ νὰ μπορέσομε νὰ τὴν ξαπλώσομε ἐπειτα σ' ὅλην τὴν μεγάλην Εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν.

Ἴδου τὸ καθήκον μας! Δὲν εἶναι πολὺ ἀργὰ γιὰ ν' ἀρχίσομε, ἀλλὰ εἶναι τὸ τελευταῖο χρονικὸ ὄριο. Δέκα ὀλόκληρα χρόνια χάσαμε πολὺτιμον καιρὸ. Ξεκινοῦμε πάντα ἀπὸ τὴν εἰρήνην, μὰ ἐτοιμαζόμεστε μὲ λύσσα γιὰ τὸν πόλεμον· ὄχι μόνον προετοιμάζοντας καταστρεπτικὰ μηχανήματα ἀλλὰ δημιουργώντας καθεμέρα τόσες παρεξηγήσεις ποὺ χωρίζουν συναισθηματικὰ καὶ πλανοῦν διανοητικὰ, ποὺ πνίγουν τὴν ἀλήθειαν μέσα στὸ ψεῦδος, τὸ φῶς στὸ σκότος, τὴν εὐθύτητα μέσα στὴν παρεξήγησιν· καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ φθάσομε σὲ μιὰ νέα ἑκατόμβην ποὺ θά σημειώσῃ καὶ τὴν τελειωτικὴν ἔκλειψιν τῆς παλιᾶς Εὐρώπης.

Γυναῖκες κάθε χώρας ἡ ὥρα μας ἐφθάσεν! Ἄς γίνομε ἀξίες τοῦ ἔργου τοῦ ἐξιλασμοῦ ποὺ μᾶς περιμένει!

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ